

DÉLMAGYARORSZÁG

AZ MDP CSONGRADMEGYEI BIZOTTSAGANAK LAPJA

XII. évfolyam, 16. szám

Ara: 50 fillér

Csütörtök, 1956. január 19.

MAI SZÁMUNKBÓL:

A FRANCIA KOMMUNISTA PÁRT
TÖMEGGYÜLESE PÁRIZSBAN

(2. oldal)

A BELVIZEK ELLEN ÚJABB SZIVATTYÚ-
TELEPEKET LÉTESÍTENEK

A VÍZ- ÉS CSATORNAMŰVEK DOLGOZÓI

(3. oldal)

MEZŐGAZDASÁGI HIRADÓ

Az üzemek vezetése

Idei népgazdasági tervünk — második ötéves tervünk első esztendeje — feladatainak megvalósításával jelentős lépést teszünk előre a szocialista Magyarországon megteremtésében. Ebben az évben tervünk fordulatot irányított elő a nagyipar és a nehézipar javára, a szocialista iparosításnak megfelelően. A könnyűipar termelését országos méretekben csökkentjük. Az elmúlt két évben a könnyűipar gyorsabban fejlődött, mint a nehézipar. Csökkentjük a könnyűipar termelését, mert egyes könnyűipari termékek exportja nem volt gazdaságos, s a külföldről beszerzett anyagokból előállított egyes termékek gyártását exportcélokra nem volna helyes folytatni. Ruházati és könnyűipari cikkek közül jelentős készletekkel rendelkezünk. Így a könnyűipar csökkentett termelése mellett is nagymértékben javul a lakosság ellátása a könnyűipari termékekkel. Az élelmiszeripari termelést az idén 10.1 százalékkal kell növelni a lakosság ellátásának megjavításáért.

A minisztériumi iparban a termelékenységet 4.8 százalékkal kell növelni, az önköltséget 3 százalékkal kell csökkenteni. Fontos feladat, hogy a felesleges behozatalt megszüntessük és hasznos export-tevékenységünket növeljük; gazdaságosabbá téve külkereskedelmünket.

Szeged — a könnyűipar városa. Az üzemekre az idén is az az elengedhetetlen feladat vár, hogy termelési tervüket a hazai szükségletek elősegítésére és külföldre határidőre minden részletében teljesítsék. Továbbá: javítsák a termelést, növelve a termelékenységet, csökkentve az önköltséget, jó minőséggel bővíve a választékot. A textilipari üzemekben — éppen a fentiekben elmondottak miatt — nem kell túlteljesíteni a termelési terveket. De az elengedhetetlen követelmény, hogy a megszabott és nem is kicsi tervek napról napra végrehajtsák. Városunk élelmiszeripari üzemében nem kis munkát jelent, hogy 10.1 százalékkal növeljük a termelést. Komoly feladat Szeged egész iparában az anyaggal való takarékoskodás, új áruk gyártása — a gazdaságosabb munka és a technika fejlesztése. Világosan kell állni előttünk, hogy az ipar technikai alapjainak fejlesztése szocialista építőmunkánk egyik kulcskérdése. Ez, a termelékenység növelése, az önköltség csökkentése teremti — és csakis ez teremti — szilárd alapot ahhoz, hogy tovább emelkedjék a népjólét.

Komolyak a feladatok Szeged üzemében, s azok megvalósítása nagyon jó munkát követel. Szükséges ehhez az üzemek vezetésének megjavítása. Nézzük ennek néhány kérdését. A jobb vezetésnek első között abban kell mutatkoznia, hogy szilárdul, mélyül a vezetők és a munkások közötti kapcsolat. A dolgozók kezdeményezéseinek, észrevételeinek hasznosítása minden vezető elengedhetetlen kötelessége. Számos példát lehetne sorolni arra, ahol megszívlelik a dolgozók szavát, javaslatát, ott nagyobbak az eredmények. Nagy igazság, hogy a dolgozó tömegeket nemcsak tanítani kell, hanem tanulni is kell tőlük. Csak az lehet a jó vezető, aki ezt megteszi és az öntudatos munkások segítségével határozottan fellép minden lazaság, felegyetlenség ellen. Ma sokkal inkább, mint bármikor érvényes az a megállapítás, a vezetők szakadjanak el az iróasztaltól és a lehetőség szerint megfelelő időt töltsenek el a termelő üzemrészekben. A Szegedi Kenderfonógyár igazgatója: Nagygyörgy Mária elvtársnő és a Jutáruházi igazgatója: Krizsán elvtárs — hogy csak két példát említsünk — erejével, tudásával azon van, hogy egyre teljesebbé tegye munkájában mindazt, ami a kommunista vezetőkre jellemző.

A gazdasági vezetés csak akkor lehet jó az üzemekben, ha kéri és igényli az üzemek pártbizottságainak, pártalapszerveinek segítségét, véleményét. Szakítani kell azzal az elítélendő és helytelen magatartással, amely több üzem gazdasági vezetői részéről megnyilvánul; nem tájékoztatják a pártszerveket arról, milyen szervezést, intézkedést kívánnak megvalósítani. Az üzemi pártszervezeteknek nemcsak joguk, de kötelességük is a termelés pártellenőrzése. Ezzel sincs minden rendjén. Egyes gazdasági vezetők — például Sarnyai elvtárs, a XI. Autógyávi Vállalat igazgatója — kicsit »viszolyog« még mindig a termelés üzemi pártellenőrzésétől. Egyes helyeken nagyon ügyesen, »módszeresen« hárítják el a vezetők a munkájukról elhangzó jogos bírálatokat. Ez mutatkozik úgy is, hogy a bírálat után bizonyos idővel a »hivatali formákat megtartva« okot találunk a bíráló »kikezdesére«. Ilyen jelenségeket lehet észlelni az Autóközlekedési Igazgatóságnál, Józsi Ferenc igazgató részéről. Mi másra, ha nem erre lehetne következtetni abból, hogy viszonylag rövid idő alatt két olyan embert »kezdet ki«, aki öt bírálta. A bírálat elfojtói, megtorlóit nem árt arra a régi magyar közmondásra emlékeztetni: »Addig jár a korszó a kútra, amíg el nem török«.

Tapasztalható, hogy az üzemek gazdasági vezetői nem törődnek eléggé azzal, hogy a városi párt-végrehajtóbizottság határozatait megvalósítsák. Pedig ezek megjelölés a helyi teendőket, segítséget adnak az üzemi vezetéshez. Az ilyen magatartás káros, nem engedhető meg. Baj az, hogy a miniszteriumoktól s azok iparigazgatóságaitól az üzembe látogatók nemigen kérnek véleményt, javaslatot a pártszervezetektől a gazdasági vezetés munkájára. Így volt ez a Falemezgyárban is, ahol az Erdészeti Főigazgatóság képviselői jártak.

Javítsuk szüntelenül, s tegyük következetesebbé az üzemek vezetését. Ez is kell a jó munkához!

Paradicsomtermesztők ankétja Szalymazon

Ma már túlzás nélkül állíthatjuk, hogy Szatymaz és vidéke Európa-szerte ismert őszibarackja, téli almája, csemege-szőlője mellett az ország legjobb paradicsom termelő területe is. Megfigyeltük, hogy a szatymazi termelőszövetkezetek, egyénileg dolgozó parasztok a szőlő- és gyümölcstermelés mellett egyre nagyobb területeken foglalkoznak paradicsom-termeléssel is. Három évvel ezelőtt, 1953-ban tavasszal még csak 60 hold paradicsom volt a falu határában, 1954-ben már 118 hold, tavaly pedig már 153 hold paradicsomot ültettek a szatymazi termelőszövetkezetek, s egyéni gazdák. A Lenin és a Szabadság Tsz-ek és 182 egyéni termelő erre az évre eddig már

175 katasztrális holdra költöttek a megyei Zöldség- és Gyümölcsstermelési Vállalattal termelési és értékesítési szerződést.

A paradicsom-termelő terület ilyen nagyarányú növekedését elősegíti az is, hogy a szatymazi paradicsom nemcsak hazánk nagyvárosaiban, de a környező népi demokratikus államokban, sőt távoli országokban is évről évre egyre keresettebb közfogyasztási cikké válik.

Allamunk a szatymazi termelőszövetkezeteknek és az egyénileg dolgozó parasztoknak is minden szükséges se-

gítség, kedvezményt megad ahhoz, hogy az új esztendőben még szebb paradicsom-terméseredményeket érjenek el. Ennek érdekében rendezik meg január 21-én, szombaton délután 3 órai kezdettel a szatymazi kultúrházban a Szatymaz és vidéke paradicsom-termelőinek ankétját is. Ezen a paradicsom-termelői tapasztalatsere-ankéton résztvesznek a megyei tanács mezőgazdasági igazgatóságának kiküldöttjei, a Társadalom- és Természettudományi Ismeretterjesztő Társulat, a Szegedi Micsurin Agrártudományi Egyesület és a Csongrád megyei Zöldség-Gyümölcsértékesítő Szövetkezeti Központ képviselői is. Az ankétot Novák Károly megyei főagronómus és dr. Mészöly Gyula kutató, kísérletügyi főigazgató tartanak előadást a paradicsom-termelés újabb feladatairól.

Dr. Mészöly Gyula előadásában beszámol hollandiai tanulmányútjáról is. »Szabadföldi primörparadicsom termelés« című előadásában sok új termelési eljárásról, módszerrel ismerteti meg az ankét résztvevőit.

A szatymazi nagy érdeklődéssel várják ezt az ankétot. Az itt hallottak felhasználásával is tovább akarják növelni falujuk egyre növekvő paradicsom-termelői hírnevét.

Teljesítse ígéretét a Deszki Gépállomás!

Az újszegedi Szabadság Tsz tagjai jól tudják, mennyire kifizető a gyümölcsfa-csemete nevelés. Eppen ezért a múlt esztendőben — amikor megalakították szövetkezetüket — elhatározták: ezen a télen négy hold gyümölcsfa-csemetekertet létesítenek. Számításukba azonban hiba csúszott. Ennek nem a tsz tagsága, hanem elsősorban a Deszki Gépállomás vezetőségének hanyag munkája az oka. A Szabadság Tsz tagjai ugyanis már kora ősz óta kérik, sürgetik, sőt zaklatják a Deszki Gépállomás vezetőségét azért, hogy végre szántsa fel az új csemetekert földjét.

Igéretet már sokat kaptak, a munka elvégzésére azonban még most, január közepén sem került sor. Félő, hogy a szövetkezet a gépállomás hanyagsága miatt súlyosan károsodik majd. Nem lesz idő a talaj tökéletes előkészítésére, s a sokszernyi magról nevelt hajtás kitelepítésére. Ajánlatos lenne, ha a gépállomás vezetősége nem csak akkor keresné fel az új termelőszövetkezetet, amikor az MTH Traktoriskola Iskola növendékei által végzett munka árát kell felvenni, hanem sokkal sürűbben ellátogatna ide.

Rossz tervezés

Ismeretes, hogy az elmúlt esztendőben a szegedi termelőszövetkezetek is szinte kivétel nélkül mindenből kiváló terméseredményeket értek el. Túltek a legjobb egyénileg dolgozó parasztokon is. A baktói Alkotmány Termelőszövetkezet tagsága többek között búzából — ez igen nagy szó a baktói földeken — 15 mázsás holdankénti búza-termés átlagot ért el. Most mégis — teljesen érthetetlenül — az Alkotmány Tsz vezetősége az újesztendői termelési tervbe mégis csak 10 mázsás holdankénti búzatermés-átlagot akar beállítani. A baktói Felszabadulás Termelőszövetkezet búzája 12 mázsájával fizetett a nyáron, de ügylátszik, a Felszabadulás Tsz tagjai sem akarják az idén ismét biztosítani maguknak ezt a jó termést, mert az új tervben a tavalyi 12 helyett most ők is csak 10 mázsát akarnak vállalni. Nem nehéz felfedezni, hogy némi turpisság van ebben a dologban. Éspedig az, hogy az Alkotmány és a Felszabadulás Tsz-ek úgy számolnak most: tervezzük úgy, hogy a tervet könnyűszerrel túl is tudjuk teljesíteni, s így a magas prémium már eleve biztosítva van. Jó lenne, ha e két szövetkezet vezetősége a tervezésben példát venne a Dózsa Termelőszövetkezet tagjaitól, akik a tavalyi 14 mázsás holdankénti májusi morzsolt kukorica termés-eredményükkel szemben az új esztendőben 15 és fél mázsás holdankénti májusi morzsolt kukorica átlagtermést terveztek. Vagy az újszegedi Haladás Tsz tagságától, akik a tavalyi búzatermés átlagukat katasztrális holdanként 180 kilóval akarják tovább növelni az idén, s míg tavaly 13 mázsá árújú termést holdanként, ebben az évben 14 mázsára vállalkoznak. Tudják, hogy a laza tervezés egyáltalán nem segíti elő, sőt hátráltatja a nagyobb terméseredmények eléréséért folyó harc sikerét.

Újszeged, Szőreg csemetekertjeiben

Újszeged és Szőreg hosszú ideje óta ország-szerte híres gyümölcsfa-csemete kertészetéről. Az elmúlt években azonban elhanyagolták Újszeged és Szőreg környékén a facsemete-nevelést. Környünk időben felfigyelt erre a hiányosságra, segítséget adott ahhoz, hogy ismét fellendüljön a környék ősrégi facsemete kultúrája. Az újszegedi Haladás Termelőszövetkezet csemete-keretéséből több mint 12 ezer darab jölfejtett, nemesített oltványt termeltek ki eddig. A Haladás Tsz tagjai nagyon sok alma-, körte- és szilvafát szállítottak a Fejér megyei termelőszövetkezetek részére, de oltványaikból jutottak még a Budapest, Miskolc-környéki gyümölcsstermeléssel foglalkozó tsz-ek részére is. A Haladás Tsz tagjai most látják csak igazán, mennyire érdemes volt néhány évvel ezelőtt pártunk szavára hallgatni. Az eddig értékesített csemeték után máris több mint 120 ezer forint tiszta haszonhoz jutottak. Ez azonban még nem a

teljes bevétel, mert a szövetkezet kertészei még most készülnek fel a tavaszi, illetve a tavasz előtti szezonra. Ez idő alatt még további 8 ezer gyümölcsfa-oltványt akarnak értékesíteni. Már ezeket a töveket is felszedték, gondosan elvermeltek, hogy a téli fagyok elől megvédjék. A szebb példányokat 12 forintért, a gyengébbeket pedig 8 forintért adják. Nem is olyan kevés ez a pénz, megis úgy viszik, hordják, keresik, mintha ingyen adnák.

Most a gyümölcsfa-csemetével foglalkozó egyéni gazdák is szép jövedelemhez juthatnak Újszegeden és Szőregen. Nem teljes adatok szerint már eddig is Szőreg-ről és Újszegedről közel száz-ezer facsemete-oltványt szállítottak el, s ebből csak sárgabarack több mint tízezer volt. Heti-piacos napokon a szegedi, de még a távolabbi járások községeiből is egyéni gazdák, szövetkezeti tagok egyaránt száz-szám keresik fel a szőregi, újszegedi csemete-keretéseket.

Kőművesek a várban

— Mióta dolgoznak a kőműves szakmában?

A kérdésre Bandi bácsi elmosolyogja magát és azt válaszolja, hogy ő és brigádjának két tagja: Varga Lajos és Katona János több évtizede dolgoznak a szakmában. Kőművesek, s olyan finom és pontos munkát végeznek az épület díszítésénél, azok kijavításánál, hogy azt bárki megnézheti.

Munkájuk? Igen változatos és sokrétű. A Rákosi Mátyas Hid lábánál, ott, ahol az épület áll, amelyikben a turista szálló van, oroslánfejek láthatók külső díszítésként. Hát az oroslán-fejeket is az Oláh brigád tagjai »varázsolták«, az eltöredezett régiek helyébe.

A Nemzeti Színház javítási munkálataihoz is hozzáadják a maguk szorgalmát és szakértelmét. Kívülről, a főhomlokzaton, a korintuszi oszlopoknál a levél- és virágdíszítések eltöredeztek. A többihez hasonlólt készítették tehát, hogy meglegyen a virágdísz a korintuszi oszlopnál. Ugyancsak a főhomlokzaton öt műkőerkély készült el — a műkővet őt gyártották. Kérdezzük, mi a műkő? Elmondják, hogy

márványzsalék és cement. A műkővet öntik. Az erkélyekhez 95 úgynevezett erkélybabát — vagy ahogy szaknyelven mondják balusztert — gyártottak.

Az egyes összefüggő virágdíszeknek, vagy másnak is sablont, mintát készítenek, amelybe aztán beleöntik az anyagot: a gipszet, vagy a műkővet. Ha a minta készen áll, akkor már könnyű a dolgot. Addig azonban különösen gondos, pontos és odaadó munkára van szükség. Persze az öntésnél is vigyázni kell és nem lehet elsielni a dolgot.

A műkő használata egyre jobban tért hódít az építészetben. Több mindenre használják. A Nemzeti Színház márványlépcsői meg voltak kopva. Bandi bácsi és brigádja tüntette el ezt a kopást, műkő alkalmazásával. Erkély lapokat is készítenek műkőből. Itt is először a mintát teremtik meg, s utána sorozatban öntenek.

Megkérdezzük, hogy szeretik-e a szakmát. Igaz, a munkájuk bizonyítja, hogy szeretik, de szóban is szeretjük volna ezt meghallani. Érthetően csodálkoztak, hogyan lehet ihlet kérzeni, de azért mégis kijelentették: »Szeretjük nagyon a szakmánkat, a szakma szeretete nélkül nem is lehet jó a munka.« Nagy igazság ez!

A várban villany is világít. S azok az emberek, akik »bevették« fontos és elismert munkát végeznek.

(MORVAI)